

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף קיג.

האם מותר לקשור דלי בחבל, ובקשרים דלהלן?

בפסקיא	בחבל דגרדי	בחבל סתם	
מותר אפי' לענוב	אסור ¹	אסור	לרבנן
	מותר ובלבד שלא יענבנו ²	אסור	לר' יהודה

האם מותר לקשור פרה לאבוס שלה בחבל, ובקשרים דלהלן?

בחבל דגרדי	בחבל סתם	
	מותר ³	לקשור או בפרה או באבוס
מותר ⁴	אסור	לקשור בפרה ובאבוס

האם מותר לטלטל את כלי האריגה דלהלן?

העמודים ⁷	כובד העליון והתחתון ⁶	כלי קיואי ⁵	
-----	אין ולא ורפיא בידיה	מותר ⁸	לרב יהודה
אסור ⁹	מותר		רב נחמן בשם שמואל
	אסור ¹⁰	-----	לר' יהודה בר ליואי

¹ דגזרו חבל דגרדי אטו חבל סתם, ולכן אין הם מתירים במשנה אלא רק לקשור (קשר שאינו של קיימא או עניבה) בפסקיא (-היינו חגורה רחבה), שודאי לא יבטל אותה שם.

² ר' יהודה לא גוזר חבל דגרדי אטו חבל סתם. אמנם אוסר לעשות קשר עניבה, ובוה פליג על רבנן ומחמיר, דרבנן ס"ל שמותר לענוב, ונפ"מ לפסקיא, שלרבנן מותר אפי' לענובה ולר' יהודה אסור.

³ וביאר הבי"ח (סימן שי"ז) את טעם ההיתר, דסברא הוא שאם יש קשר חדש וקשר ישן, כשיבוא להתיר יתיר את הקשר החדש - שהוא קל יותר להתרה, וא"כ ודאי הקשר החדש שעושה עתה בשבת הוא קשר שאינו של קיימא. אולם כשעושה את ב' הקשרים, אחד מהם יהיה קשר של קיימא, כיון שאין דרך להתיר את שניהם אלא רק את אחד מהם.

⁴ וכתבו התוס' (בד"ה התם), דזה דוקא לפי ר' יהודה דלעיל דלא גזרינן חבל דעלמא אטו חבל דגרדי. עוד פירשו, דאפי' לפי רבנן מיתוקמא, דכיון שאפי' בחבל דעלמא אין שכיח שיהיה קושר קשר של קיימא כשקושרו בפרה ואבוס יחד, ולהכי לא גזרו בחבל דגרדי.

⁵ שני קני עץ שמשמששים בהם כדי לסדר את חוטי השתי קודם שמכניסים אותם למתקן האריגה.

⁶ היינו גלילי עץ שעליהם מותחים את חוטי השתי מלמעלה ומלמטה.

⁷ הנשים בביתם היו אורגות במתקן אריגה קטן, ולצורך עמדתו היו תוקעות אותו בשני עמודים בקרקע מימין ומשמאל, והיו מחברים להם שני קורות מאוזנות אחת למעלה ואחת למטה, ועליה היו מותחים את חוטי השתי.

⁸ דאינם חשובים מוקצה מחמת חסרון כיס, דאין הגרדי מקפיד עליהם. וגם אינם חשובים כלי שמלאכתו לאיסור, כן פירש"י. וקשה, דהלא כלי שמלאכתו לאיסור מותר לטלטלו לצורך גופו ומקומו. ועי' אחרונים.

⁹ והטעם, משום שבבית יש לחוש יותר שמא יבוא להשוות את הגומות שנעשו אחר שיוציא את העמודים.

¹⁰ והטעם דכיון שגם במחול אין רגילות לטלטל אותם מחמת כובדם.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף קיג.

האם מציעין את המטות ומקריבין חלבי הקרבנות מיוה"כ לשבת ולהיפך?

חל יוה"כ ביום ו' - מיוה"כ לשבת	חל יוה"כ ביום א' - משבת ליוה"כ	
לר' ישמעאל: מציעים לר' עקיבא: אין מציעים ¹	אין מציעים	להציע המטות
אין מקריבים	לר' ישמעאל: מקריבים לר' עקיבא: אין מקריבים	להקריב החלבים

שבת דף קיג:

על איזה זמנים של עושר רומז הפסוק ברות (ב:יד) "וַיִּצְבֹּט לָהּ קָלִי וְתֹאכַל וְתִשְׁבַּע וְתִתֵּר?"

ות'ת'ר	ות'ש'ב'ע	ות'א'כ'ל	
בימי חזקיה	בימי שלמה	בימי דוד	לר' אלעזר
בימי רבי	בימי חזקיה	בימי דוד ושלמה	לאיכא דאמרי
לעולם הבא	בימות המשיח	בעולם הזה	במתניתא תנא

במה נחלקו ר' יוחנן ור' אלעזר בסוגיא?

מהו "תחת כבודו"	מה נקרא "כבודו"?	
תחת כבודו ולא כבודו ממש - דגופם נשרף ולא בגדיהם	בגדיו (קרי למאניה מכבדותיה)	לר' יוחנן
תחת כבודו ממש - דגופם נשרף ובמקום גוף נעשה אפר	הגוף של האדם	לר' אלעזר
תחת כבודו ולא כבודו ממש - דנשמתם נשרפה ולא גופם ²	הגוף של האדם	לר' שמעון בר נחמני

¹ לר' עקיבא שבת ויוה"כ קדושתם שוה, ולכן אין עושים מאחד לשני. ואילו ר' ישמעאל ס"ל ששבת קדושתה חמורה יותר.

² והיינו כשריפת בני אהרן. וסברת ר' שמואל בר נחמני בביאור תיבת "כבודו" כר' אלעזר - דהיינו גוף האדם. ובביאור תיבת "תחת" מפרש כר' יוחנן - דהיינו מתחת הגוף, ולכן מפרש שקאי על הנשמה.